

VENCL MARTIN

* 1956, Červená Voda u Šumperka

„ Vystudoval jsem Konzervatoř v Teplicích, obor klavír.

V současné době působím jako ředitel ZUŠ v Lomnici nad

Popelkou. Již v době studií jsem se intenzivně zabýval malbou. Malování je pro mne vnitřní potřeba. Už jako dítě jsem se cítil nejlépe, když jsem si vzal do ruky pastely a maloval okolí, krajinu, Ralsko, Bezděz, ilustroval jsem rodinné album fotek. Malování mi prostě šlo. Být v něčem lepší než ostatní, to byla v tomto věku silná hnací síla. Miloval jsem záhady a tajemno, proto jsem přečetl celého Foglara několikrát. Bylo mi dobře v jeho neskutečném světě tajemství a záhad. Možná proto u mě vyvolávaly silné emoce návštěvy Malé strany se svými průchody, schodišti, střechami. To nebyla vymyšlená Stínadla, to byla skutečnost, kde se mohly odehrávat opravdové příběhy. Člověk okolo patnáctého roku žije často mimo realitu a vše prožívá daleko silněji. Stačí malý impuls a citlivý člověk se vydá naznačeným směrem. Pro mě takovým impulsem byla moje maminka, osvícený to člověk se svou láskou ke kultuře, knihám, divadlu. Milovala pana Zrzavého a tak si koupila pár jeho reprodukcí a jeho autobiografii. To byly silné podněty. Malířů, kteří ovlivnili můj malířský život, bylo samozřejmě víc, např. Antonín Michalčík. Jeho výstava, kterou jsem navštívil v Praze někdy počátkem 80. let, na mne zapůsobila jako zjevení. Měl jsem pocit, že cítí a myslí stejně jako já. Přesně jsem mu rozuměl. Maloval záhady, tajemno, témata, která jsem chtěl malovat i já. To nebyla pouze pomalovaná plátna, ty obrazy měly atmosféru, ducha, promlouvaly k divákovi, vtahovaly dovnitř. Vzpomínám si např. na jeden obraz, postava na kraji vysoké skály, stál jsem před ním a dodnes vybavuji úzkost, která z obrazu byla cítit. To byla obrovská inspirace a škola, dodnes z toho čerpám. Cítil jsem tehdy, že to je směr, kterým bych se chtěl vydat. Nechci ale jen napodobovat, je to podnět, který je teprve nutno zpracovat, přetavit a vytvořit z něj něco nového, jenom mého.

Maluji příběhy, i když se to na první pohled nezdá, příběhy odehrávající se mezi architekturou měst, úzké uličky, vysoké domy, mezi kterými se může člověk cítit ztracený, bezvýznamný a opuštěný. Maluji atmosféru, a proto v mých obrazech hraje podstatnou roli světlo a stín. Nadhozené a nezodpovězené otázky. V posledních letech se stále častěji obracím pro inspiraci k Bibli. Souvisí to s mým chápáním života i světa. Bible je úžasná kniha, její příběhy, podobenství, jinotaje, to je skvělá inspirace pro tvorbu, i pro život. Je to bezpochyby nejužitečnější kniha pro tento svět. Mocnou inspirací se mi také stalo cestování. Proto v mých obrazech často naleznete motivy z Provence, Benátek, jižní Itálie, Amsterdamu ap. Obrazy z těchto míst jsou často barevně bohatší, je to dáno jiným světlem, sluncem, které zde svítí více než u nás. Vliv hudby na můj výtvarný projev je patrný. Umělecké prostředky v hudbě i ve výtvarném prostředí jsou do jisté míry podobné, jde o zachycení atmosféry, dojmu. A o to jde i v mých obrazech. Jsem členem Unie výtvarných umělců České republiky.“

